

The Human Rights Advisory Panel

UNMIK Administrative HQ, Building D, 10000 Pristina, Kosovo

ODLUKA

Datum usvajanja: 17. april 2009. godine

Predmet br. 57/08

Gdin Ramadan Demirović

protiv

UNMIK-a

Savetodavna komisija za ljudska prava, na svom zasjedanju u prisustvu sledećih članova:

Gdina Mareka NOVICKOG, predsedavajućeg

Gdina Pola LEMENSA

Gđe Snežane BOTUŠAROVE

Gdina Džona Dž. RAJANA, izvršnog službenika

Nakon što je razmotrila iznad pomenutu pritužbu, podnetu shodno članu 1.2 Uredbe UNMIK br. 2006/12 od 23. marta 2006. godine o osnivanju Savetodavne komisije za ljudska prava,

Nakon većanja, odlučila je sledeće:

I. ČINJENICE

1. Podnosilac pritužbe je stanovnik Kosova koji trenutno živi u Beogradu kao interno raseljeno lice (IRL). Pre nego što je pobeo od kosovskog sukoba juna 1999, podnosilac pritužbe je stanovao u Prištini.
2. Podnosilac pritužbe tvrdi da je vlasnik stana u Dardaniji, u Prištini. Nakon izbijanja sukoba i odlaska podnosioca pritužbe u centralnu Srbiju, stan je ostao napušten i postao je predmet nezakonitog zauzimanja.
3. Podnosilac pritužbe je podneo zahtev kategorije "C" Direkciji za stambena i imovinska pitanja (HPD), u kojem traži ponovno zaposedanje svoje stambene imovine u Prištini. HPD je evidentirala još jedan zahtev drugog lica povodom iste imovine, koji je registrovan kao zahtev kategorije "A".

4. Komisija za stambene i imovinske zahteve (HPCC) je 18. juna 2004. godine rešila ove zahteve. HPCC je odbila zahtev kategorije "C" podnosioca pritužbe a odobrila zahtev kategorije "A" drugog lica.
5. Podnosilac pritužbe je podneo zahtev za ponovno razmatranje. HPCC je odbila zahtev podnosioca pritužbe za preispitivanje konačnom odlukom od 11. decembra 2006. godine. Podnosilac pritužbe je o ovoj odluci obavešten 11. juna 2007. godine.

II. PRITUŽBE

6. Podnosilac pritužbe navodi da je povređeno njegovo pravo na mirno uživanje imovine na osnovu člana 1 Protokola br. 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP).
7. Podnosilac pritužbe još navodi da mu je povređeno pravo na delotvoran pravni lek (član 13 EKLJP), usled izvesnih nedostataka Uredbe UNMIK br. 2006/12 i njene primene.
8. Podnosilac pritužbe na kraju navodi kršenje zabrane diskriminacije na osnovu člana 14 EKLJP. On konkretno navodi da usvajanjem Uredbe UNMIK br. 2006/12 u njenom postojećem obliku, UNMIK nije obezbedio da ovaj pravni lek bude podjednako dostupan sadašnjim stanovnicima Kosova i onima koji su interno raseljeni van Kosova. Podnosilac pritužbe tvrdi da je na osnovu člana 3.1 Uredbe br. 2006/12 izložen diskriminaciji zbog svog statusa.

III. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

9. Pritužba je podneta 15. decembra 2008. godine i evidentirana tog istog dana.

IV. ZAKON

10. Pre nego što počne sa razmatranjem suštine predmeta, Komisija mora da odluči da li da prihvati predmet, uzimajući u obzir kriterijume prihvatljivosti utvrđene u članovima 1, 2 i 3 Uredbe UNMIK br. 2006/12.

Zahtev pred Komisijom za stambene i imovinske zahteve

11. Podnosilac pritužbe je podneo zahtev Direkciji za stambena i imovinska pitanja (HPD) u kojem traži ponovno zaposedanje svoje imovine. Komisija za stambene i imovinske zahteve (HPCC) odbila je da odobri njegov zahtev kategorije "C". Podnosilac pritužbe je zatražio ponovno razmatranje zahteva, što je odbijeno odlukom od 11. decembra 2006. godine. Podnosilac pritužbe je o ovoj odluci, koja je konačna, obavešten 11. juna 2007. godine.
12. Prema članu 3.1 Uredbe br. 2006/12, Savetodavna komisija može da razmatra određeni predmet jedino u roku od šest meseci od donošenja konačne odluke.
13. Komisija konstatuje da je konačnu odluku u slučaju podnosioca pritužbe, obavezujuću i pravosnažnu odluku o ponovnom razmatranju zahteva, HPCC donela 11. decembra 2006, a da je podnosilac pritužbe o ovoj odluci bio obavešten 11. juna 2007. godine.

14. S obzirom da je period od 11. juna 2007. do datuma podnošenja pritužbe Komisiji, 15. decembra 2008, duži od šest meseci, pritužba pada van roka propisanog članom 3.1 Uredbe UNMIK br. 2006/12.
15. Podnosilac pritužbe je bio upoznat s činjenicom da je rok istekao 11. decembra 2007. godine. Međutim, on ukazuje na činjenicu da je Komisija osnovana u martu 2006, da je specijalni predstavnik generalnog sekretara (SPGS) imenovao članove Komisije u januaru 2007, i da je Komisija održala svoju osnivačku sednicu novembra 2007. u Prištini. On tvrdi da Komisija, dakle, nije radila barem do oktobra 2007. U početnom periodu zvaničnog postojanja Komisije podnosilac pritužbe nije imao mogućnost da podnese pritužbu protiv konačne odluke HPCC.
16. Podnosilac pritužbe dalje navodi da Komisija "nije sprovela kampanju informisanja javnosti u Srbiji". On takođe navodi da izgleda da je Komisija, krajem 2007, bila nepoznata čak i međunarodnim organizacijama na Kosovu.
17. Podnosilac pritužbe zaključuje da je njemu, kao i mnogim drugim IRL u sličnoj situaciji, konačna odluka HPCC uručena 11. decembra 2006, a da je rok prihvatljivosti od šest meseci počeo i završio se u toku iznad pomenutog perioda kad Komisija nije radila.
18. Pravilo od šest meseci služi interesima ne samo tužene strane već i pravnoj sigurnosti (videti kao primer ESLJP, *Walker protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 34979/97, odluka od 25. januara 2000, ESLJP 2000-I). Istina je da mogu da postoje posebne okolnosti kad pravilo od šest meseci ne može da bude upotrebljeno protiv podnosioca pritužbe. Imajući u vidu svrhu ovog pravila, Komisija smatra da takve okolnosti "moraju da budu zasnovane na jasnim i ubedljivim dokazima" (E.Comm.H.R., *H. protiv Ujedinjenog Kraljevstva i Irske*, br. 9833/82, odluka od 7. marta 1985, Odluke i izveštaji, str. 57, st. 13).
19. U ovom slučaju, podnosilac pritužbe se poziva na činjenicu da on nije znao da Komisija postoji. Međutim, neznanje podnosioca pritužbe o Uredbi br. 2006/12 ne predstavlja posebnu okolnost na osnovu koje bi on mogao da bude oslobođen od poštovanje pravila od šest meseci (uporediti, vezano za EKLJP, Evr. kom. za lj.prava, br. 512/59, Coll, vol. 1, naveo Evr.kom.za lj.prava, *Peters protiv Nemačke*, br. 25435/94, odluka od 20. februara 1995).
20. Ispitivanjem slučaja nije, dakle, otkriveno postojanje nikakvih posebnih okolnosti na osnovu kojih bi moglo da bude prekinuto ili ukinuto važenje šestomesečnog roka. Iz toga sledi da je ovaj deo pritužbe podnet neblagovremeno.

Uredba br. 2006/12 i njena primena

21. Kad je reč o pritužbama usmerenim protiv Uredbe br. 2006/12, Komisija smatra da je na SPGS-u da on prema svom nahođenju utvrdi način regulisanja sistema za podnošenje pritužbi. Komisija nema nadležnost da ispituje usaglašenost zakonske osnove svog delovanja sa standardima ljudskih prava.
22. Štaviše, budući da je Uredba br. 2006/12 donesena 23. marta 2006, i u pogledu ovog aspekta pritužbe, pritužba je podneta van roka. Isto važi i za kritike u vezi sa primenom ove uredbe.

IZ OVIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno,

PROGLAŠAVA PRITUŽBU NEPRIHVATLJIVOM.

Džon Dž. RAJAN
Izvršni službenik

Marek NOVICKI
Predsedavajući